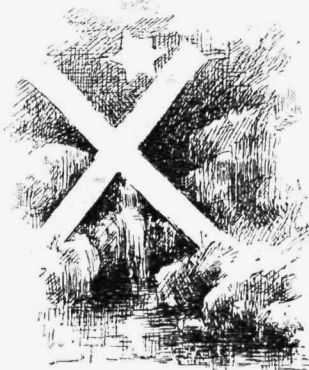

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

Μία ανατολή. — Αἱ ἐλπίδες ὡς εἶδος . . . νεοσύλλεκτοι. — Κωμωδία ἄνευ τέλους. — Τὸ δραματολόγιον τῆς Ζωῆς. — Αἱ Ἀπόκρεω καὶ τὰ πιητά. — Πύργοι καὶ ἀφροί. Γραμμαὶ καὶ φρύγανα. — Ἰκαροὶ καὶ χίμαιραι. — «Πᾶν τὸ καταθύμιον». — Ἡ σφραγὶς ἐν Ἑλλάδι. — Ἡ πεντηκονταετηρὶς τοῦ κ. Βλάχου. — Ἀφρώδης οἶνος καὶ Παλαμῆδι. — Σύνδεσμος Ἑλλήνων λογογράφων καὶ ποιητῶν. — Οἱ ἐλιγμοὶ καὶ ὁ σκοπός. — Μία εὐχή.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΑΙΡΕΤΩΝ τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους, αἰσθάνομαι νὰ ἀναγενῶνται αἱ ἰδίαι ἐλπίδες, αἱ ὁποῖαι μὲ περιετριγύριζαν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ κατὰ τὸ προπαραελθὸν καὶ κατὰ τὰ πρὸ αὐτῶν ἔτη, ἀναδρομικῶς μέχρι τοῦ σημείου, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ νεότης

δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀρχίσῃ νὰ υποχωρῇ εἰς τὴν σοβαρότητα τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Αἱ αὐταὶ ἐλπίδες κατακρημνιζόμεναι ὅλαι, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης ὡς νεοσύλλεκτοι βηματίζοντες εἰς ἓνα στοῖχον, εἰς τὸν Καιάδαν τῆς πραγματικότητος. Καὶ ἡ κωμωδία αὐτὴ δὲν θὰ λείψῃ βεβαίως ποτὲ ἀπὸ τοῦ δραματολόγιον τῆς ζωῆς, καὶ θὰ ἡλεκτριζόμεθα πάντοτε ἀπὸ τὸ πτερύγιμα τῶν μυθολογικῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ ἀνέκδοτον Λεξικὸν τῆς Ζωῆς μεταμφιέζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλπίδες. Ὅλοι μας πλάττομεν σχέδια, φανταζόμεθα πύργους Ἰσπανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐναγκαλιζόμεθα ἀφροὺς ὀνείρων. Καὶ τὰ σχέδια ἀποσυντίθενται εἰς γραμμὰς, οἱ πύργοι καταπίπτουσιν εἰς θρύμματα καὶ οἱ ἀφροὶ ἐκσπῶσιν εἰς φρύγανα.

Ὅ,τι δὲν ἐγίναμεν κατὰ τὸ ληξάν ἔτος, ὅτι δὲν ἀπεκτήσαμεν, ὅ,τι μᾶτην ἐπεδιώξαμεν, ὅ,τι ὠνειρεύθημεν, νομίζομεν ὅ,τι θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν κατὰ τὸ νέον ἔτος. Καὶ βαυκαλιζόμεθα ἡλιθίως καί, Ἰκαροὶ ἀδιόρθωτοι, πετώμεν εἰς τὰ ὕψη τὰ συννεφώδη τῶν χιμαῖρων. Δι' αὐτὸ δὲν ἔχω τὸ θάρρος νὰ εὐχηθῶ εἰς τοὺς παρακολουθεύοντας τὰς στήλας αὐτάς «παν τὸ καταθύμιον», ὅπως λέγουν ἀκόμη οἱ διδάσκαλοι τῆς παλαιᾶς σχολῆς, διότι θὰ ὑποτεθῇ ὅτι θέλω νὰ τοὺς ἐμπαίξω, ἀφοῦ εἶναι τόσῳ πολλοὶ αἱ ἐλπίδες καὶ τόσῳ ὀλίγοι αἱ πραγματικότητες.

Ἡ σφραγὶς! Ἴδου εἰς καλλιτεχνικὸς κλάδος παρμελημένος παρ' ἡμῖν. Ἀλλαχοῦ ἡ σφραγὶς εἶναι ἔργον πτυχιούχων καλλιτεχνῶν. Εἰς τὸ μικρὸν ἔμβλημα καταφαίνεται πολλὰ καὶ μέγα τάλαντον ἑνὸς καλλιτέχνου, ἡ εὐφυΐα, τὸ πνεῦμα τῆς τέχνης, τῆς γραμμῆς ἡ ἀκρίβεια. Παρ' ἡμῖν θεωρεῖται τι ἀνάξιον λόγου. Ὅταν πρὸ διετίας προεκκηρύχθη

Σφραγίδες καὶ ἐμβλήματα ὑπὸ Ἀγίδος Θέρον.

διὰ τῆς «Πινακοθήκης» διαγωνισμὸς δι' ἐν σχέδιον σφραγίδος, κατεδείχθη ἡ ἐρημία πνεύματος, ἡ ἀδεξιότης. Εὐτυχῶς ἔχομεν ἤδη νὰ παρουσιάσωμεν μίαν ἐξαίρεσιν. Εἰς ἀπλοῦς φιλότεχνος, δικηγόρος τὸ ἐπάγγελμα, ἐρασιτεχνικῶς ἡσχολήθη ὅπως σχεδιάσῃ σφραγίδα, καὶ ὑπῆρξε λίαν εὐτυχής. Εἶναι ὁ συνεργάτης μας ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀγίς Θερός κρυπτόμενος. Παρομοιότυπα τινῶν σφραγίδων αὐτοῦ παραθέτομεν, ὡς πρότυπα νεωτεριστικῆς ἀλλὰ καὶ εὐσυνειδήτου διακοσμητικῆς τέχνης.

Ὁ κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ κ. Βλάχου δικαίως ἐκδηλωθεὶς ἐνθουσιασμὸς θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ ἐσθύνε μετὰ τὰς τελευταίας λέξεις τῶν προδόσεων, οὔτε μετὰ τοὺς ἀτμούς τῶν ποτηρίων τοῦ καμπανίτου, οὔτε μετὰ τὴν σπιρτοθήκην τοῦ ἐν Παλαμῆδι καταδίκου, τοῦ ἀπὸ τα ἀνήλια ἐκεῖνα ὕψη συμμετασχόντος τῆς ἐορτῆς. Θὰ ἦτο ὁ ὠραιότερος ἐορτασμὸς, ὃν ἐφαντάσθη λόγιος, ἐὰν ἐχρησίμευεν ἡ πεντηκονταετηρὶς τοῦ ὡς ἀφορμὴ ἰδρύσεως ἔργου, ὅπερ νὰ μείνῃ καὶ νὰ ζήσῃ ἐπὶ πολλὰς πεντηκονταετηρίδας. Καὶ ἐπικαιρότερον, ἀναγκαϊότερον, εὐγενέστερον ἔργον καὶ συνδεόμενον πρὸς τὴν ἐορτὴν δὲν γνωρίζω ἄλλο ἀπὸ τὴν σύστασιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ «Συνδέσμου» τῶν Ἑλλήνων λογογράφων καὶ ποιητῶν, τῶν διηρημένων σήμερον, τῶν ἀπογοητευμένων καὶ σχεδὸν ἀποσυντεθειμένων, οἱ ὁποῖοι, ἀδιάφορον διὰ ποίων ἐλιγμῶν, ζητοῦν ἐν τούτοις ὅλοι τῶν τῆν τέχνην, τὴν δόξαν, τὸ καλόν, τὸ ὠραῖον. Εἰς ὁ τελικὸς σκοπός. Χάριν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἐπιβάλλεται μία ἐνωσις. Νὰ γνωρισθῶμεν καλλίτερα μεταξύ μας, νὰ συσχεθῶμεν πῶς ἡμποροῦμεν νὰ θερμάνωμεν τὴν κοινωνίαν καὶ ἡκοινωνία νὰ μᾶς θερμάνῃ, νὰ συζητήσωμεν, νὰ διερχόμεθα ἐπὶ τέλους τὸς ὥρας τῆς σχολῆς ἐν ἀγάπῃ συμποσιάζοντες καὶ εὐθυμολογούντες. Ρίπτω μόνον τὴν ἰδέαν, ἥτις δύναται νὰ περιλάβῃ εὐρύτερον σχέδιον, τὴν ἴδρυσιν ταμείου ἀλληλοβοηθείας διὰ τοὺς ἀπομάχους ἐργάτας τῆς γραφίδος, τοὺς ἀσθενεῖς, Πολλὰ ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ τοιοῦτος σύνδεσμος. Ἀρκεῖ καλὴ θέλησις καὶ ὅλα γίνονται.

Τὸ εὐχομαι καὶ τὸ ἐλπίζω.

ΔΑΦΝΙΣ